

ikke vil skabe så gode vilkår, at man ansporer folk til at komme i arbejde, og at man ikke vil skaffe så mange arbejdspladser som overhovedet muligt.

Det er jo slet ikke det, der er virkeligheden. Det, der er virkeligheden, er, at på trods af at vi glædeligvis har fået en øget beskæftigelse og en lavere arbejdsløshed, så er der faktisk kommet flere på kontanthjælp. Og af de flere, der er kommet på kontanthjælp, er der inden for de sidste år, hvor det er gået bedre i samfundet, faktisk 22.000, som regeringen og Dansk Folkeparti har presset ned på en ydelse, hvor de rammes af kontanthjælpsloftet, hvilket gør, at familierne lever i relativ fattigdom. Mit simple spørgsmål er: Mener finansministeren, at vi kan være det bekendt i en tid, hvor det jo går så godt for samfundet?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu vil jeg bare lige sige om det, at nu har vi mange gange hørt de her tal og om, hvor vi egentlig er henne. I forgårs, den 12. december, lød det fra Danmarks Statistik, at færre får økonomisk hjælp til forsørgelse. Der kan man gå ind og se, at i 2001 var der 156.000, nu er man nede på 144.000. Det er altså færre end dengang ifølge en opgørelse af kontanthjælpsystemet over dem, der har brug for økonomisk hjælp til forsørgelse.

Går man til den finanslov, vi har her, og det, der forudskikkes at virkningen vil være næste år, vil der være nøjagtig det samme antal på overførselsindkomster som i 2001, men der vil være et fald i antallet af kontanthjælpsmodtagere på næsten 20.000 i den periode.

Vi går altså ikke til en situation, hvor antallet falder, men hvis vi fjerner SU, og det går jeg ud fra at vi skal gøre, når vi taler om overførselsindkomster – vi er i virkeligheden glade for dem, der er på SU, ikke? – og hvis vi fjerner dem, der er på folkepension, er antallet, der er tilbage, på nøjagtig samme niveau som i 2001.

Det, der vil ske, når vi kommer ind i 2006, er, at der vil være et fald på i alt 40.000 personer. Så med den finanslov, der vedtages, vil vi have en situation, hvor antallet af personer på overførselsindkomst, som ikke er på SU eller får almindelig folkepension, vil være 40.000 færre.

Derfor synes jeg, at SF også skal overveje, om ikke det er det argument, man skal tænke på, når man trykker på knappen ved afstemningen om den samlede finanslov. Det er altså noget,

der er bedre end det, vi har set i mange, mange år.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Hvis man kender finansministeren nogenlunde eller godt, kan man altid høre, når finansministeren har en virkelig svær sag. Jeg tænker ikke kun på taletidens længde og sådan noget, men på, at han nogle gange bliver sådan lidt abrupt i argumentationen.

Det forstår jeg godt. Jeg forstår godt, at det må være utrolig svært for finansministeren, når alle og alt ude i det virkelige liv – socialcheferne, Rådet for Socialt Udsatte, som regeringen selv har nedsat, den rapport, regeringen selv har bestilt – tegner et fuldstændig enslydende billede i alle udsagn: Det går dårligere for de allerdårligst stillede. Så forstår jeg godt, at finansministeren er nødt til at anstrenge sig voldsomt for at gen-drive det billede.

Jeg vil bare spørge finansministeren: Er det klogt? Hvilke motiver skulle de her mennesker have for at lave et fordrejet billede? Er det virkelig klogt at etablere en holdning, hvor regeringen og regeringspartierne og Dansk Folkeparti står helt alene og siger, at det går bedre, og det går bedre, og det går bedre, mens hele omverdenen, også de, der er tæt på, kan se, at det ikke passer? Er det klogt?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu vil jeg spørge hr. Villy Søvndal, om det er klogt altid at være der, hvor alt er en social massegrov, hvor alt er bombet tilbage til stenalderen, og hvor alle siger, at det ikke går godt, og at det er forfærdeligt, når hr. Thulesen Dahl har stået og fortalt, når hr. Jens Rohde har fortalt, og når man har kunnet læse i Berlingske Tidende, at alle altså ikke er enige.

Der er nogle, der mener, at det går bedre. Der er sågar nogle i Frelsens Hær i Odense, der siger, at der godt nok var 700 personer, der havde meldt sig for at få en gave, men da man bad om at se deres selvangivelse og økonomiske forhold, så var der kun 200 tilbage; de var væk, da man ville se på deres økonomi. Så alle er altså ikke enige.

Det, jeg er enig i, er, at det, vi kan gøre, er at sætte flere ressourcer af til dem, der har det svært, at finde de rigtige måder at gøre dagligdagen bedre på og at få dem, der har den rigtige